

det, det her gælder om, er, at vi går ind og diskuterer medhjælperboliger, aftægtsboliger. Og det gælder boliger i nedlagte landbrugsbygninger.

Man kunne jo sådan set tage den debat og spørge: Hvad er det nu, der er galt i, at en medhjælper kan bo tæt ved sin arbejdsplads? Ud fra et miljømæssigt synspunkt kunne det da være en god idé. Jeg skal ikke her komme ind på, hvad man bruger af køretøj for at komme til og fra arbejde, men der kan da ikke være noget underligt i, at man bor tæt ved sin arbejdsplads.

Man kunne også spørge: Hvad galt kunne der være i, at nogle har en aftægtsbolig, hvis man gerne vil have, at ens ældre forældre kunne få lov at blive boende der? Det kunne man jo da sagtens forestille sig mange positive ting ved. Jeg kunne i hvert fald godt.

Så er der endelig det spørgsmål om, at vi udnytter de bygninger, der er blevet tilovers på en ejendom. Det er jo en god økologisk tankegang, at sige, at når vi bruger af jordens ressourcer til at bygge de her bygninger, lader vi dem ikke stå og forfalde, selv om vi har råd til det; selv om vores økonomi tilsiger, at vi sådan set ikke behøver at tage os af de materialer, vi har hentet fra jordens ressourcer, og anvende dem. Men hvor meget bæredygtig udvikling er der i det?

Jeg synes da, man skal prøve at anstrenge sig i hvert fald en lille smule for, at man måske kunne udnytte de bygninger. Det kunne da være en fin ting. Jeg tror da, at de fleste mennesker rundt omkring i verden vil være overrasket over, at vi har råd til at lade sådan nogle bygninger henligge til forfald uden at bruge dem.

Jeg vil bare gerne sige: Jeg tror ikke på – og det vil jeg ikke have hængende på mig – at man nu vil vende den afvandring, der er fra landet ind mod byerne. Nej, det tror jeg ikke. Men jeg tror, at nu stiller vi os ikke i vejen længere, nu kan der da i hvert fald være nogle tilfælde.

Hr. Ole M. Nielsen fra Kristeligt Folkeparti siger: Det bliver meget få, om nogen. Det kan godt være, men så kan vi da i hvert fald sige til hinanden, at nu stiller vi os ikke i vejen.

Det er jo tankevækkende – jeg forsøgte sådan set også at fortælle det sidste gang – at vi har indrettet en planlov, der f.eks. forhindrer et ældre ægtepar i at kunne blive boende på en ejendom, selv om de gerne ville det, så de kunne hjælpe deres handicappede søn med at kunne fortsætte med at drive den ejendom, fordi det nu engang er sådan, at han har behov for, at de bor i nærheden. Det er jo tankevækkende, at en kommune og et amt skal tvinges til at sige nej på

grund af planloven. Så kan det da godt være, at man kan sige, at det bliver ganske få tilfælde. Jamen så lad da i hvert fald de her tilfælde blive nogle, hvor det kunne være muligt.

Så har nogle været meget optaget af: Når man opfører de her boliger, vil man så ikke bare kunne spekulere, lave et eller andet i dem? Jamen jeg er jo nødt til at fortælle ganske enkelt, hvordan det foregår, hvis man vil benytte sig af muligheden for aftægts- eller medhjælperbolig.

Kommunen modtager de omhandlede sager som en ansøgning om byggetilladelse. Hvor ejendommen ligger i landzone, skal ansøgeren i forbindelse med ansøgningen redegøre for, hvorfor der ikke kræves landzonetilladelse. Det er jo det, ansøgeren skal redegøre for, hvorfor der ikke kræves landzonetilladelse.

Kl. 14.40

Det vil sige, at ansøgeren skal oplyse, at der enten er tale om en bolig, der skal bruges i forbindelse med et generationsskifte, eller en medhjælperbolig. Det skal vedkommende kunne forklare. Disse oplysninger må kommunen som udgangspunkt lægge til grund. Er kommunen i tvivl om, hvorvidt ansøgeren har til hensigt at opføre en aftægts- eller medhjælperbolig, kan kommunen bede om nærmere oplysninger, herunder oplysninger om navne på den eller dem, som skal bo i huset. Er der tale om en medhjælperbolig, må kommunen dog efter omstændighederne selvfølgelig affinde sig med en oplysning om, at medhjælperen først skal ansættes, når boligen er opført.

Men finder kommunen det ikke sandsynliggjort – og det er jo spillereglerne, som de er, om man så kan lide dem eller ej, men sådan er spillereglerne – at der er tale om en aftægts- eller medhjælperbolig, som ikke kræver landzonetilladelse, ja, så kan den nægte at udstede byggetilladelse, og afgørelsen herom kan påklages til Naturklagenævnet efter planlovens § 58, stk. 1, nr. 4.

Man kan selvfølgelig have den betragtning, at man siger: Vi stoler ikke på kommunalpolitikkerne. Men så sig dét. Jeg synes, det er urimeligt at sige sådan, men så vil man da i det mindste sige, hvad det er, man måske tænker på. Men det er da ikke, fordi man ikke har spillereglerne.

Lad mig kort sige noget om, hvilke hensyn der skal varetages, og hvilke krav der skal stilles, når kommunalbestyrelsen giver byggetilladelse til en aftægts- eller medhjælperbolig. Inden der kan gives byggetilladelse, skal kommunalbestyrelsen efter bygningsreglementet for